

ת"פ 25720/08/13 - מדינת ישראל נגד מאהר פדילה

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 25720-08-13 מדינת ישראל נ' פדילה

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

נגד
מאהר פדילה

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד מוטי חבה

ב"כ הנאשם - עו"ד ליעד ידין מטעם הסניגוריה הציבורית

הנאשם - בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן - ביום **24.8.12** בבית קפה בטירה על רקע סכסוך זרק הנאשם כוס לעבר המתלון שלא פגעה בו.

בסמוך לכך נטל הנאשם כיסא פלסטיק והכה עמו בראשו של המתלון.

בתגובה, רץ המתלון אחר הנאשם לתפסו, ואז הוציא הנאשם כלי חד וחתך את המתלון בפניו ובידו, ודחף אותו עד שנפל לרצפה.

כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלון חתך באורך 2 ס"מ בכף ידו שנתפר, וחתך שטחי בפנים.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע בגינו.

לעניין העונש- יטענו הצדדים באופן פתוח.

3. בטיעוניו לעונש טען ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1973, הודה במסגרת הסדר טיעון לאחר שהמתלונן העיד בפני בית המשפט בחקירה ראשית, וכן הוגשו ראיות התביעה בהסכמה. תופעת האלימות בחברה הישראלית מחייבת ענישה מרתיעה (ע"פ 7878/09 מ"י נ' פלוני). האלימות הקשה שהפגין הנאשם מחייבת ענישה מחמירה, והערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה ממעשיו הינה שמירה על שלמות הגוף.

העונש ההולם מעשים קשים מן הסוג הזה הינו עונש של מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בנסיבות המתוארת בכתב האישום הינו בין מס' חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות - ועד 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית של מע"ת, קנס ופיצוי.

לחובתו של הנאשם 5 הרשעות קודמות בין השנים 2003 ל- 2010, כשהאחרונה בשנת 2010 בגין חבלה חמורה, פציעה כשהעבריין מזוין, בגינה נדון ל- 18 חודשי מאסר ומע"ת ממושך. כמו כן בעברו גם סחר בסמים, וכן עבירות נוספות של סמים ואלימות.

הנאשם הודה, נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי, ובכלל זה את חקירתו של המתלונן בחקירה נגדית.

בנוסף, מדובר באירוע משנת 2012 - ולאחריו לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים.

עם זאת, לאור חומרת העבירות, תוך שימוש בחפץ חד וחבלת המתלונן, ראוי להשית על הנאשם ענישה בשליש העליון של המתחם.

ברע"פ 7734/12 בגין הרשעה של עבירה של תקיפה חבלנית הושתה על נאשם נעדר כל עבר פלילי ענישה של 11 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

בע"פ 4891/12 אדם צעיר ללא עבר פלילי, לאחר ניהול הוכחות, נידון ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ושם קבע בית המשפט העליון כי במקרים בהם ננקטת אלימות, נסוגות נסיבותיו האישיות של העבריין, גם אם ניתן לתת להם משקל מסוים, וחומרת המעשים גוברת.

בת"פ 10119-08-14 בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, מדובר בנאשם צעיר מאד ללא כל עבר פלילי, עם אי הרשעה מבית משפט לנוער שנדון ל- 9 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשי מאסר על תנאי וכן גם פיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪.

ברוב פסה"ד שלעיל היו הנאשמים נעדרי עבר פלילי או קרוב לכך, התקבל תסקיר חיובי שממליץ על עבודות שירות, אך בית המשפט העדיף קביעת מאסר בפועל בשל האינטרס הציבורי.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להשית על הנאשם ענישה ברף העליון של מתחם הענישה.

מאידך, טען ב"כ הנאשם לעונש כי כתב אישום תוקן באופן משמעותי לקולא בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, שבוצעה לפני כ- 3.5 שנים.

הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2010 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2009, כשהעבירה הקודמת לה בוצעה בשנת 2005, כך שחלף זמן ממושך מאד מאז ביצוע העבירה, ולא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

מבלי להקל ראש בחומרת העבירה המיוחסת לו, לאור גילו של הנאשם, חלוף הזמן ממועד ביצועה, עברו הפלילי הישן, לצד העובדה שהוא מקיים אורח חיים נורמטיבי, יש להעדיף את האינטרס השיקומי כחלק מהאינטרס הציבורי הרחב שבהחזרתו של הנאשם לחברה כאזרח מועיל ותורם.

מבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לא מדובר ברף גבוה של עבירה, מדובר בעבירה שלא בוצעה בתכום, לא היו מעורבים נוספים, לא היה תכנון מוקדם, כל זאת להבדיל מהפסיקה שהגישה המאשימה.

שורשו של האירוע נעוץ ב"סכסוך" קודם בין הנאשם לבין המתלונן לפיו חשדו של המתלונן שהנאשם פנה למשטרה ודיווח שנכדיו מוכרים חומרים אסורים, בגינם מוגשים כתבי אישום. המתלונן התחיל להקניט את הנאשם, ליבה את הסכסוך, והמתלונן העיד כי איים על הנאשם שבנו "פרק" אותו, ולכן לאחר עדות המתלונן-בחרה המאשימה לתקן את כתב האישום באופן שהנאשם יכול לקחת עליו אחריות.

כתב האישום הוגש כשנה לאחר האירוע, בלי בקשת מעצר ו/או תנאים מגבילים, למרות שמדובר בפציעה, באופן שמעיד על אירוע שאינו חמור ומסוכן, לא כל שכן כיום בחלוף הזמן הרב.

בשנים האחרונות הנאשם שיקם את חייו, בעברו שימוש בסמים, הוא נגמל מהסם ולא בכדי בחר המתלונן להקניט את הנאשם בנושא זה המהווה בבחינת ה"בטן הרכה" שלו.

בעת ביצוע העבירות היה הנאשם רווק, אך בהמשך התחתן, כשבמגזר הערבי מושג הנישואין הוא ערך קדוש ולא אחת מביא לשיקומו של נאשם ועלייה לדרך הישר.

הנאשם שיתף פעולה באופן מלא, ובחקירתו הראשונה מסר שמות אנשים שהיו במקום ויכלו למסור פרטים.

הנאשם בן 43 נשוי, אבל לילדה בת 6, לאחרונה עבד בעבודות מזדמנות כדי לדאוג לפרנסת המשפחה, החל עבודה קבועה בסופר בכפר סבא, ומנהל בשנים האחרונות אורח חיים נורמטיבי.

מתחם הענישה בעבירה דנן נע מעונש הצופה פני עתיד עד מס' חודשי מאסר בפועל, כאשר בתוך המתחם ולאור נסיבותיו של הנאשם והעובדה כי החבלות של המתלונן אינן מן החמורות או כאלה שהותירו בו מומים, יש לקבוע את עונשו בתחתית המתחם, קרי עונש הצופה פני עתיד ופיצוי למתלונן.

הפסיקה שהגישה המאשימה עוסקת באירועים חמורים יותר, כשברע"פ 7734/12 -מדובר ב אלימות עם מס' מעורבים, מתמשכת, חבלות קשות יותר, בע"פ 4891/12 -היו מס' תוקפים, הנאשם רעול פנים, ונגרמו שברים

שהצריכו ניתוח.

לעומת זאת פסיקה לעניין מדיניות הענישה הראויה היא כדלקמן-

ת"פ 14928-08-11 (שלום ראש"צ) - יוחסו לנאשם עבירות אלימות קשות וחמורות, פציעה, תקיפה חבלנית, איומים, לנאשם עבר פלילי ומאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו בגין אותן עבירות, תסקיר שלילי, ועם זאת, בית המשפט מחליט כי לאור חלוף הזמן של 4 שנים להאריך את המע"ת.

ת"פ 19140-10-11 (שלום אילת) לאחר ניהול הוכחות בהן הורשע הנאשם בכך שחבל במתלונן באמצעות מנעול ומקל, חבלות שהצריכו טיפול רפואי, נקבע מתחם של מאסר על תנאי עד שנת מאסר.

ת"פ 17312-07-11 (שלום ת"א) עבירות אלימות על רקע שימוש בדרך, נסיבות חמורות יותר הכוללות מרדף, שבר למתלונן וחבלות נוספות, שבשל חלוף הזמן בית המשפט קובע מאסר על תנאי ממשי, קנס ופיצוי.

לאור האמור, מתבקש בית המשפט להטיל על הנאשם מע"ת ופיצוי למתלונן בלבד.

הנאשם הוסיף כי מצטער על מה שקרה. כיום עובד בשופרסל בכפר סבא ואשתו לא עובדת.

דיון ומסקנות

4.

מעשיו של הנאשם הינם חמורים ומהווים פגיעה בערכים המוגנים שעניינם שמירה על שלומו של אדם, שמירה על שלמות גופו, חייו ובריאותו, לצד הגנה על הזכות לביטחון אישי מפני תופעות אלימות.

על חובת הוקעת תופעת האלימות מהחברה, ובעיקר כדרך לפתרון סכסוכים בין אנשים, עמד בימ"ש העליון בע"פ 10538/09 דוד מלקוניאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו מיום 22.7.10).

"...בצדק השליך בית המשפט המחוזי ממעשיו של המערער על התופעה החברתית הקשה לה אנו עדים כי תגובה, אמירה או מענה של אדם שאינה משביעה רצון אם זה בחצר הבניין, בכביש או בחנות יכולה להוביל לאלימות קשה ובלתי נסבלת. תופעה זו מערערת באופן מוחשי את תחושת הביטחון הבסיסית וזורה אימה ופחד. על כן, שב וחזר בית משפט זה על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה שתעביר מסר חד וברור כי אלימות אינה פתרון, ואף אם אדם נקלע לסיטואציה מתסכלת או מרגיזה אינו יכול להביא לפתרונה באמצעות כוח הזרוע"

על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות מסוג זה, באמצעות הטלת עונשי מאסר מאחורי סורג וברית, עמד בימ"ש העליון בע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 07.06.2005).

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שיורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח"

מתחם העונש ההולם בעבירה בה הורשע נע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד ל-13 חודשי מאסר בפועל.

בנסיבות אלה פגע הנאשם בערכים המוגנים פגיעה ממשית, הואיל ומדובר באירוע אלימות תוך שימוש במספר סוגי נשק קר, ותוך פציעת המתלונן וגרימת חבלות בגופו, ומעשיו מהווים פגיעה ברף הבינוני של המתחם.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עולה כי הנאשם זרק כוס לעבר המתלונן, ומשזו לא פגעה בו- הכה בראשו באמצעות כיסא פלסטיק, וחתך אותו באמצעות כלי חד בפניו וידו, ודחפו לרצפה.

הנזק שנגרם בנסיבות אלה כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הינן חבלות בגופו של הנאשם -חתך באורך 2 ס"מ בכף ידו שנתפר וחתך שטחי בפנים, כאשר הנזק הצפוי יכול היה להיות חמור פי עשרות מונים ואף להסתיים בקיפוח חייו אדם (סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק).

במעשיו, הפעיל הנאשם אלימות רבה כלפי המתלונן, תוך שימשו במספר אמצעים כנשק קר (סעיף 40 ט(א)(10) לחוק).

עם זאת, אין להתעלם מכך כי מעדותו של המתלונן בפני בימ"ש עלה שבמהלך ריב בינו לבין הנאשם, על רקע סכסוך קודם ביניהם, קנטר אותו המתלונן באומרו "לא לקחת את מנה שלך?" (פרו' עמ' 8 ש' 9) אמירה שהתסיסה והסלימה את האירוע לכדי שימוש באלימות מצד הנאשם, בעיקר על רקע עברו של הנאשם כמי שהיה מכור לסמים.

כמו כן בהמשך מתאר המתלונן כי אמר לנאשם שיאמר לבנו ש'פרק אותו' (פרו' עמ' 8 ש' 13) ואף בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן- ביכר לרדוף אחרי הנאשם, לאחר שהאחרון היכה אותו באמצעות כיסא, לא עזב את המקום, ואף בכך תרם להסלמת האירוע.

התגרות זו מצד המתלונן, הן במלל והן במעשים, הגם שאינה מצדיקה בשום פנים ואופן את מעשיו של הנאשם, יש בה כדי להקל עמו במידה מסוימת, הואיל ושופכת אור על נסיבות הסלמת האירוע (סעיף 40ט(א)(7)).

לחוק).

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עולה כי לנאשם עבר פלילי בעבירות סמים ואלימות, החל משנת 2002, כשהרשעתו האחרונה משנת 2010, ובעבר אף ריצה מאסרים בפועל (סעיף 40א(11) לחוק).

מדובר בעבירה שבוצעה לפני כשלוש וחצי שנים, חלוף זמן במהלכו לא שב הנאשם להסתבך בפלילים (סעיף 40א(10) לחוק).

מנסיבותיו האישיות עולה כי בזמן שחלף - נישא הנאשם, וכיום הינו אב לילדה, ומשמש כמפרנס יחיד לבני משפחתו, שלאחרונה החל לעובד בקביעות בשופרסל בכפר סבא.

בעברו של הנאשם התמכרות לסמים ממנה נגמל, ולמן הרשעתו האחרונה- בגינה ריצה מאסר ממושך, עושה מאמצים לעלות על רך הישר ולנהל אורח חיים נורמטיבי (למעט התיק דנן).

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, לאחר שהחל המתלונן להעיד, נטל אחריות על מעשיו וכתב האישום אף תוקן לקולא בעניינו. בנוסף, הביע הנאשם עצר וחרטה בפני בימ"ש (סעיף 40א(4) לחוק).

בנסיבות אלה מצאתי כי יש בנסיבותיו האישיות של הנאשם, כברת הדרך שעשה ומאמצו לנהל אורח חיים נורמטיבי, חלוף הזמן הרב מאז ביצוע העבירות והודאתו, כמו גם נסיבות האירוע ותרומתו של המתלונן להסלמתו, כדי להצדיק חריגה מתחם הענישה לקולא בעניינו מטעמי שיקום (סעיף 40א(א) לחוק), הגם שלא ניתן להתעלם מחומרת המעשים ומפציעותיו של המתלונן.

זאת ועוד, יש בהטלת עונש מאסר על הנאשם בנסיבות אלה, אף בדרך ריצוי של עבודות שירות, כדי להכביד באופן ממשי על מצבו הכלכלי של הנאשם, המשמש מפרנס יחידי למשפחתו, באופן שאינו עולה בקנה אחד עם עקרון ההלימה בנסיבות אלה.

5. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר מותנה בן 10 חודשים, למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור על עבירות אלימות.
- ב. פיצוי למתלונן חוסיין מסרי ת"ז 035378637-10 בסך 5,000 ₪ שישולם עד ליום 1.6.16.
- ג. קנס בסך 2,000 ₪ שישולם עד 1.7.16, או 30 ימי מאסר תמורתו.

6. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ו, 04 פברואר 2016, במעמד הנוכחים.